

On the issue of financial, economic fines for violations in the sphere of management

Duraieva Nataly

A senior lecturer of the Constitutional, Administrative and Economic Law Department of the Academy of Labor, Social Relations, and Tourism

До питання застосування фінансових, економічних, штрафних санкцій за порушення у сфері господарювання

Дураєва Наталія

Старший викладач кафедри конституційного, адміністративного та господарського права Академії праці, соціальних відносин і туризму

УДК 342.9:346.9(477)

Summary

The article deals with some issues of procedure and rules of administrative and practical, financial, economic, punitive measures, fines for violations of economic activities. The regulatory framework and its degree of systematization and harmonization are studied. The personal structure of offenders is determined and proposals on improving procedural enforcement of the above mentioned sanctions are made.

Due to the study and comparative analysis of laws and other normative acts that establish administrative liability and responsibility in a variety of sanctions some generalization is made.

The basis of liability in a different application of sanctions is a violation of procedure and rules of economic, business, financial, banking or other activity.

Legal structure of the offense, its objective (object, objective side) and subjective (personal, subjective side) features do not have any qualifying matter and usually their identification is not required in case of prosecution. It is clear that every sphere of socio-cultural, economic, administrative, political, economic activity is characterized by its own features which legislators attempt to highlight or underline.

But the ambiguity in the substantive law to establish types of legal responsibility in economics and management creates uncertainty in procedural enforcement of these sanctions (fines).

Only in some regulations the attempt to define clearly the procedures and rules for the application of penalties to the entities has been made.

Key words: responsibility, sanctions, procedural security, statutory arrangement, authorities of using sanctions.

Постановка проблеми

З прийняттям Закону УРСР від 03 серпня 1990 р. №142-XII «Про економічну самостійність Української РСР» ст.14 та проголошення незалежності України, в державі розпочалося активне запровадження заходів економічного впливу на суб'єктів господарювання за порушення порядку і правил ведення господарської діяльності. На цей час два кодекси (Господарський ст.239 і Податковий ст.111) і понад сорок законів передбачають застосування різноманітних адміністративно-господарських, фінансових, економічних, штрафних санкцій, штрафів. Проте ні Господарським, ні Податковим кодексами України, ні іншими законами України не встановлено порядок провадження по застосуванню до юридичних осіб зазначених санкцій. В юридичній літературі ці питання окремо теж не розглядалися. В дисертаціях [4, 5, 6, 7], в монографічних роботах, дослідження проводилося фрагментарно, у підручниках з адміністративної відповідальності [1, 2, 3] адміністративно-господарських, фінансових, економічних, штрафних санкцій взагалі не вивчалося. Та воно і не могло вивчатися, оскільки зазначені заходи економічного впливу не належать до адміністративних стягнень, визначених КУпАП. Отже, порядок і правила застосування зазначених санкцій не знайшли свого закріплення ні на законодавчому рівні, ні досліджені комплексно на науковому рівні. Регулювання цих питань підзаконними нормативними актами потребує певної уніфікації.

Мета дослідження полягає у виявленні загальних напрямків вдосконалення нормативної бази щодо застосування адміністративно-господарських, фінансових, економічних, штрафних санкцій, штрафів до суб'єктів господарювання за порушення здійснення господарської діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що комплексного дослідження порядку застосування зазначених санкцій не відбулося. Дослідження і постановка проблеми в роботах науковців

Шульги Є.В., Гладкої В.В., Слубського І.Й., Добрянської Н.В., та інших [4, с.12-13; 5, с.12-13; 6, с.13-15; 7, с.10-11; та ін..] привертають не абияку увагу, служать початком ще не дослідженої, актуальної, значущої для практики теми.

Викладення основного матеріалу дослідження. Питанням природи адміністративного делікту, розкриттю його соціальних властивостей та порядку застосування адміністративних стягнень до правопорушників присвячена значна кількість

робіт як вітчизняних так і зарубіжних науковців.

Однак, прийняття низки законів, зокрема: Закон України «Про виключну(морську) економічну Зону України від 16.05.1995 р.; «Про захист економічної конкуренції» від 01.01.2001 р.; «Про автомобільний транспорт» в редакції від 23.02.2006 р.; «Про зайнятість населення» від 05.07.2012 р.; «Про ціни і ціноутворення» від 21.06.2012 р.; «Про державні лотереї в Україні» від 06.09.2012 р. та інших, якими встановлюється відповідальність юридичних осіб за порушення порядку здійснення господарської діяльності у вигляді адміністративно-господарських, фінансових, економічних, штрафних санкцій, штрафів механізм застосування не досліджено.

Вивчення та порівняльний аналіз законів, інших нормативних актів, що встановлюють адміністративну відповідальність та відповідальність у вигляді різноманітних санкцій дозволяє зробити деякі узагальнення.

На відміну від адміністративної відповідальності, яка визначається виключно законами (Кодекс України про адміністративні правопорушення далі - КУпАП, митний кодекс України далі - МКУ) і підставами її настання є подія і юридичний склад правопорушення, відповідальність у вигляді різноманітних санкцій встановлюється не тільки законами (понад 40 законів), а й підзаконними нормативними актами, як наприклад, Декретом Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання та валютного контролю» від 19 лютого 1993 р., Указом Президента України «Про врегулювання порядку одержання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів та застосування штрафних санкцій за порушення валютного законодавства» від 27 червня 1999 р., Положення про порядок накладення та стягнення штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2002 р. №1177 в редакції від 17 жовтня 2013 р.. Пунктом 2 цього Положення визначено протиправні дії, за вчинення яких застосовується стягнення у вигляді штрафу. Проте не зрозуміло дублювання ст.23 Закону України від 01 грудня 2005 р. №3161-IV «Про захист прав споживачів». Аналогічне нормативне закріплення застосування санкцій передбачено і Правилами розгляду справ про порушення вимог законодавства на ринку цінних паперів та застосування санкцій, затверджених наказом Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 09 січня 1997 р. №2. Порядком накладення штрафів за порушення законодавства про рекламу, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 08 вересня 1997 р. №997 пунктом 19 також встановлюється перелік протиправних дій і розмірів штрафів за їх вчинення. Отже в підзаконних нормативних актах визначаються діяння які є правопорушеннями, тоді як ці питання повинні були б бути компетенцією законодавця. Підставою відповідальності у вигляді застосування різноманітних санкцій є

порушення порядку і правил здійснення господарської, підприємницької, фінансової, банківської чи іншого виду діяльності. Юридичний склад правопорушення, його об'єктивні (об'єкт, об'єктивна сторона) та суб'єктивні (суб'єкт, суб'єктивна сторона) ознаки кваліфікуючого значення не мають і, як правило, встановлення їх, при розгляді справи, не обов'язково для притягнення до відповідальності.

Адміністративні стягнення, що застосовуються за протиправні дії, передбачені законодавством про адміністративну відповідальність, чітко і повно визначені ст. 24 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Їх застосування достатньо повно і всебічно врегульовано нормами статей 213-330 КУпАП, досліджені не тільки на навчальному і монографічному рівні, а й на рівні інстанційного і судового застосування. Прийняті на підставі цих норм органами владних повноважень інструкції, правила, положення чи інші нормативні акти щодо правил оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення носять додатковий методологічний характер. Водночас провадження про застосування різноманітних санкцій до суб'єктів господарювання за вчинені правопорушення майже не досліджене. Системного нормативного врегулювання на законодавчому рівні немає.

Аналіз законодавчої бази щодо встановлення відповідальності у вигляді різноманітних санкцій до суб'єктів господарювання за порушення у сфері господарської діяльності, банківської діяльності дозволяє констатувати, що законодавець по різному підходить до визначення виду санкцій в залежності від сфери економічної, господарської, фінансової, соціально-культурної та адміністративно-політичної діяльності, а порядок їх застосування визначається підзаконними нормативними актами.

Фінансові санкції – встановлені Податковим кодексом України (ст.ст.113-128), Повітряним кодексом України (ст.127), законами України від 06 вересня 2012 р. №5204-VI (ст.14) «Про державні лотереї в Україні», від 05 липня 2012 р. №5767-VI (ст.53) «Про зайнятість населення», від 17 січня 2002 р. №2953-III (ст.8) «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування», від 08 червня 2000 р. №1805-III (ст.44) «Про охорону культурної спадщини» та іншими законами за порушення законодавства застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафу в розмірі кратному неоподаткованому мінімуму доходів громадян (НМДГ), або у кратному розмірі мінімальної заробітної плати (МЗП), або у відсотках вартості введеної в обіг продукції, виробленої продукції, реалізованих товарів тощо, або у розмірі конкретних сум у гривнях (від 170 грн. до 1020 грн.) чи у відсотках до нарахованого податкового зобов'язання.

Адміністративно-господарські санкції – встановлені Господарським кодексом України (ст.ст.238, 239) законами України від 21 червня 2012 р. №5007- VI «Про ціни і ціноутворення» (ст.20), від 23 лютого 2006 р. №3412-VI «Про автомобільний транспорт» (ст.60), від 23.02.2012 № 4452-VI «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (ст.33), від 02 березня 2015 р. №222- VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (ст.16), застосовуються у вигляді: вилучення прибутку, адміністративно-господарських штрафів, стягнення обов'язкових платежів, зупинення операцій за рахунками суб'єктів господарювання, застосування антидемпінгових операцій, зупинення дії ліцензії, анулювання ліцензії, обмеження або зупинення діяльності суб'єкта господарювання, накладення штрафу у відсотку до розміру зареєстрованого статутного капіталу, або у відсотках вартості проданих товарів, в розмірі кратному НМДГ тощо, а також у вигляді розпорядження про усунення правопорушення чи попередження про виявлення правопорушення.

Штрафні санкції – встановлені законами України від 25 травня 2009 р. №1392-VI «Про газ (метан) вугільних родовищ» (ст.17), від 02червня 2005 р. №2633-VI «Про теплопостачання» (ст.31), від 02грудня 2010 р. №2735-VI «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (ст.44), від 02грудня 2010 р. №2736-VI «Про загальну безпечність нехарчової продукції» (ст.15), від 08липня 2010 р. №2464-V «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (ст.25), від 08 липня 2010 р. №2467-VI «Про засади функціонування ринку природного газу» (ст.23), від 14жовтня 2014 р. №1702-VII «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (ст.24), від 22вересня 2016 р. №1540-VIII «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (ст.22). За порушення у цих сферах законодавства застосовуються штрафні санкції у вигляді штрафів кратного розміру до НМДГ (від 100 до 5000 НМДГ), (у законах №№2735-VI та 2953-III як кваліфікуюча ознака передбачена повторність вчинення правопорушення протягом 3-х років і протягом 1-го року) відсоткового розміру своєчасно несплачених сум, попередження, зупинення дії ліцензії, анулювання виданої ліцензії, ліквідації юридичної особи також.

Штрафи - встановлені законами України від 11 січня 2001 р. №2210-III «Про захист економічної конкуренції» (ст.53), від 15 листопада 2001 р. №2775-III «Про ветеринарну медицину» (ст.35), від 01 грудня 2005 р. №3161-IV «Про захист прав споживачів» (ст.23), від 17 січня 2002 р. №2986-III «Про охорону прав на сорти рослин» (ст.55), від 16 травня 1995 р. №162/95-ВР (в поточній редакції від 09.12.2012) «Про виключну

(морську) економічну Зону України» (ст.ст.21-26), від 22 грудня 2011 р. №4220-VI «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності» (ст.2), від 22 липня 2014 №1602-VII «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» (ст.64), застосовуються у вигляді (у формі) відсоткового розміру доходу від реалізованої продукції за останній рік, виготовленої для реалізації продукції, в кратному розмірі вартості продукції, отриманого прибутку, в розмірі кратному НМДГ, відшкодування моральної шкоди, збитків, компенсації (у розмірі від 10 до 5000 МЗП), припинення дії, штраф у розмірі кратному МЗП. Законом України від 01 листопада 2016 р. №1715-VIII внесені зміни до ч.8 ст.72 до закону «Про телебачення і радіомовлення» та ця стаття доповнена частиною 9 в якій за вчинення правопорушень у цій сфері в залежності від соціального, політичного, культурного значення, тяжкості вчинення порушення, передбачено стягнення штрафу у розмірі від 5 до 25 відсотків розміру ліцензійного збору.

Можна і далі перераховувати закони та інші нормативні акти, які передбачають (встановлюють) застосування різноманітних видів санкцій і заходів впливу (компенсаційних, моральних, економічних) до правопорушників у сфері економіки та господарювання. Але така чисельність і різноманітність (розмаїття), санкцій і заходів впливу не сприяють їх законному, неупередженому, об'єктивному застосуванню та всебічному, повному і своєчасному розгляду кожної окремо взятої справи. Крім того, зазначеними законами встановлюються неоднакові строки розгляду правопорушень (5, 10, 15, 30 днів, 2 місяці), строки сплати штрафів (10, 15, 30 днів, 1, 3 місяці), строки давності притягнення до відповідальності (2 місяці, 6 місяців, 1 рік, 3 роки, 5 років). Процесуальне забезпечення притягнення до відповідальності теж неоднакове – в одних випадках здійснюється шляхом складання протоколу про вчинення правопорушення: в інших шляхом складання акта перевірки; винесення постанови на перевірку; подання заяви про правопорушення; подання позову до суду тощо.

Зрозуміло, що кожна сфера соціально-культурної, економічної, адміністративно-політичної, господарської діяльності характеризується власними особливостями, які законодавець намагається обособити, виділити, підкреслити. Але неоднозначність у сфері матеріального права щодо встановлення видів юридичної відповідальності у сфері економіки і господарювання породжує невизначеність і у сфері процесуального забезпечення застосування зазначених санкцій (штрафів).

Спроба законодавця в Господарському кодексі України (ст.ст. 240-252), Повітряному кодексі України (ст.ст.128-130) та в законах України «Про автомобільний транспорт» №3492-IV (ст.60), «Про газ (метан) вугільних родовищ» №1392-IV (ст.17), «Про ветеринарну медицину» №2775-III (ст.36),

«Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» № 1602-VII (ст.ст.65, 66) та інших законах врегулювати провадження по застосуванню санкцій лише частково зняло проблему невизначеності процесуального забезпечення.

У таких законах як Податковий кодекс України, «Про державні лотереї», «Про ціни і ціноутворення», «Про зайнятість населення», «Про захист прав споживачів», «Про охорону прав на сорти рослин» та інших законах процедура процесуального забезпечення застосування санкцій взагалі не визначена, на що в науковій (в дослідницькій) літературі уже зверталася увага [8 с.140-170]. Досить прикро є байдужість законодавця, коли приймається закон, в якому б за логікою речей мало б бути закріплено порядок здійснення повноважень органу щодо застосування санкцій, але цього на законодавчому рівні не відбувається. Мова йде про Закон України від 22 вересня 2016 року №1540-VIII «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», в якому статтю 22 встановлено, що суб'єкти господарювання несуть відповідальність за порушення, визначені законами України «Про електроенергетику», «Про природні монополії», «Про комбіноване виробництво тепловій та електричної енергії (когенерацію) та використання енергопотенціалу», «Про функціонування ринку електричної енергії України», «Про ринок природного газу», «Про трубопровідний транспорт», «Про тепlopостачання», «Про питну воду та питне водопостачання», «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг» та іншими законами, що регулюють відносини у відповідних сферах. Воно так! Але Національна комісія, назвавши себе – Регулятором – не визначає своїх повноважень. Законом зовсім не врегульовані порядок і правила застосування санкцій, визначених перерахованими законами, як заходу юридичної відповідальності і державного впливу на суспільні відносини у зазначених сферах.

В більшості випадків в законах зазначається, що порядок застосування санкцій встановлюється Кабінетом Міністрів України. Однак вивчення нормативних підзаконних актів свідчить, що застосування санкцій регулюється не тільки актами Кабінету Міністрів України, а і нормативними актами центральних органів виконавчої влади, Національним банком України, Пенсійним фондом України, іншими фондами щодо загальнодержавного обов'язкового страхування, а в деяких випадках і актами органів місцевого самоврядування.

Вивчення «Положення про порядок накладення та стягнення штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України в редакції від 02.10.2013 р. №727; «Положення про порядок накладення штрафів на громадян і посадових

осіб за порушення правил щодо боротьби з карантинними шкідниками і хворобами рослин та бур'янами, а також при вивезенні матеріалів, що не пройшли карантинну перевірку або відповідну обробку», затверджено наказом Головної державної інспекції з карантину рослин України від 15 травня 1996 р. №36; «Інструкції про порядок застосування економічних та фінансових (штрафних) санкцій органами державного контролю за цінами», затвердженої Наказом Міністерства економіки України і Міністерства фінансів України від 03.12.2001 р. №298/519; «Правил розгляду справ про порушення вимог законодавства на ринку цінних паперів та застосування санкцій», затверджених Наказом Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку» від 09 січня 1997 р. №2; «Правил розгляду справ про порушення антимонопольного законодавства України», затверджених розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19 квітня 1994 р. №5; «Порядку накладення штрафів за порушення законодавства про рекламу», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України в редакції від 16 вересня 2009 р. №980, та інших підзаконних актів. Аналіз декількох десятків «Положень», «Правил», «Порядків», «Методик», «Інструкцій» тощо дає підстави зробити висновок, що всі вони не регулюють повністю і остаточно провадження у справах про застосування різноманітних санкцій, штрафів та інших заходів впливу на суб'єктів господарювання на рівні і за зразком як це врегульовано КУпАП щодо провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Лише в окремих нормативних актах зроблена спроба більш повно визначити порядок і правила застосування штрафних санкцій до суб'єктів господарювання. Наприклад, «Положення про порядок накладення на суб'єктів господарювання штрафів за порушення законодавства в галузі електроенергетики та сфері тепlopостачання», затверджено Постановою Кабінету Міністрів України в редакції від 24 жовтня 2012 р. №977 визначено коло осіб, які розглядають справи і застосовують штраф, їх повноваження щодо розміру застосування штрафів залежно від займаної посади, визначено зміст і форми актів перевірки вчиненого правопорушення, постанови по справі про накладення штрафу та виписані (закріплені) інші процедури провадження по справі. Порядок накладення штрафів за порушення у сфері містобудівної діяльності, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України в редакції від 02 жовтня 2013 р. №735 також більш повно регулює відносини щодо застосування штрафів, встановлення форми і змісту процесуальних документів, порядку оскарження постанови по справі про накладення штрафу та її виконання, орієнтовно наближено до процесуального забезпечення за зразком притягнення правопорушників до адміністративної відповідальності.

Висновки

Розмаїтість санкцій (адміністративно-господарські, фінансові, штрафні, економічні, штрафи); органів, що уповноважені їх застосовувати; видів стягнень у вигляді штрафу (у неоподаткованому мінімумі доходів громадян - НМДГ, мінімальної заробітної плати - МЗП, відсотках до розмірів і обсягів певної господарської діяльності, організаційного характеру тощо); строків позовної давності притягнення до відповідальності, розгляду справ та виконання постанов про застосування санкцій; порядку розгляду справ в адміністративному (інстанційному) чи судовому; форми і змісту процесуальних документів приводить не тільки учасників провадження у скрутне становище, але і висококваліфікованих фахівців (юристів) щоб вирішувати у строгій і повній відповідності до закону.

Така правова багатовекторність регулювання економічної відповідальності (приводить) провокує, продукує створення і розвиток різноманітних корупційних схем з котрими наполегливо мусять боротися спеціально створені антикорупційні органи.

Можна зрозуміти положення посадових (службових) осіб органу владних повноважень, при якому провадження у справах про застосування адміністративно-господарських, фінансових, штрафних санкцій, штрафів, входить до їх функціональних прав і обов'язків, а тому основним завданням є безумовне виконання службових обов'язків будь-якими засобами і збір податків, плата за ліцензії, стягнення штрафних санкцій будуть виконані в строк і обов'язково. Тому ускладнювати процедуру застосування санкцій для них не має сенсу, але розбудова правової держави потребує:

1. Уніфікації норм матеріального права щодо визначення видів санкцій. На нашу думку мають бути адміністративно-господарські та фінансові санкції які б були матеріальною основою господарської і фінансової відповідальності;

2. Уніфікації норм процесуального права шляхом прийняття Основ законодавства України щодо провадження справ про господарські і фінансові правопорушення;

3. Кодифікації норм адміністративно-господарських та фінансових правопорушень шляхом прийняття Кодексу України про економічні правопорушення (КУпЕП).

Вирішення цих питань на законодавчому рівні забезпечить своєчасне, всебічне, повне, об'єктивне, неупереджене з'ясування обставин кожної справи та вирішення її в точній відповідності із законом.

Список використаної літератури:

1. Адміністративна відповідальність: за редакцією О.В.Кузьменко. – К.: Юрінком Інтер, 2016. – 568 с.
2. Судовий розгляд справ про адміністративні правопорушення: за загальною редакцією Т.О.Коломоєць, В.К.Колпакова. – К.: Юрінком Інтер, 2016. – 544 с.
3. Демський Е.Ф., Демський О.С. Проведення у справах про адміністративні правопорушення / Е.Ф.Демський, О.С.Демський // Кодекс України про адміністративні правопорушення. Проведення у справах про адміністративні правопорушення.– К.: Юрінком Інтер, 2014. – с. 342– 404
4. Шульга Є.В. Адміністративна відповідальність за правопорушення у сфері надкористування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07/ Є.В.Шульга; НУБіП України.– К., 2012. –21 с.
5. Гладка В.В. Адміністративна відповідальність за поширення інформації, що вводить в оману: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07/ В. В.Гладка; Держ. НДІ МВС України. – К., 2016. – 21 с.
6. Слубський І.Й. Адміністративна відповідальність юридичних осіб: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07/ І.Й.Слубський; НУВС. – К., 2008. – 20 с.
7. Добрянська Н.В. Суб'єкти адміністративної відповідальності за законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07/ Н.В.Добрянська; Інститут законодавства ВР України. – К., 2015. – 20 с.
8. Добрянська Н.В. Суб'єкти адміністративної відповідальності за законодавством України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07/ Н.В.Добрянська Інститут законодавства ВР України. – К., 2015. – 210 с.

Анотація

У статті досліджуються окремі питання порядку і правил застосування адміністративно-господарських, фінансових, економічних, штрафних санкцій, штрафів за порушення здійснення господарської діяльності. Вивчається нормативна база, ступінь її систематизації та уніфікації, визначається суб'єктний склад правопорушників, а також вносяться пропозиції щодо вдосконалення процесуального забезпечення застосування зазначених санкцій.

Ключові слова: відповідальність, санкції, процесуальне забезпечення, нормативне врегулювання, уповноважені органи застосовувати санкції.

Анотация

В статье исследуются некоторые вопросы порядка и правил применения административно-хозяйственных, финансовых, экономических, штрафных санкций, штрафов за нарушение осуществления хозяйственной деятельности. Изучается нормативная база, степень её систематизации и унификации, определяется субъектный состав правонарушителей, а также вносятся предложения относительно усовершенствования процессуального обеспечения применения указанных санкций.

Ключевые слова: ответственность, санкции, процессуальное обеспечение, нормативное урегулирование, уполномоченные к применению санкций органы.

EURÓPSKY INŠTITÚT ĎALŠIEHO VZDELÁVANIA EUROPEAN INSTITUTE OF FURTHER EDUCATION

Навчання в Європі

EIDV запрошує на навчання в провідних європейських ВНЗ Чехії, Словаччини, Польщі, випускників середніх шкіл та коледжів.

З EIDV Ви здобудете підготовку на рівні бакалавра, магістра або доктора філософії (PhD).

Навчання проводиться за державним замовленням (безкоштовно), контрактом, або за грантовими проектами.

Забезпечуємо проживання в гуртожитках, оформлення всіх необхідних документів.

EIDV забезпечує супровід бажаючих навчатись у європейських вишах від вибору закладу до отримання студентського квитка.

В листі укажіть спеціальність та освітній ступінь який прагнете здобути.

EIDV – Ваш європейський партнер

ICOCRIM
www.icocrim.sk

